

Waarnemingen:

Princenhage, Liesbos, 1949 1—2 p. (S. BRAAKSMA), 1954 ca 3 p. br. (Utrechtse biologen en S.B.). — Oisterwijk, 1951 br. bij Gemullehoeken (J. DE LAAT); 1957 gedurende de gehele broedtijd waargenomen (A. WITGEN). — Haaren, kasteel Nemelaer, 1945—1948 minstens 1 p. br. (J. WITLOX). — Vught, Voorburg 1943 gezien in broedseizoen; Bleijendijk 1949 28 mei jongen; Maurick regelmatig 3 p. o.a. 1950 (V. LANGENHOFF); Beukenhorst 1950 br. (J. SCHUIJRMANS), 1954 24 april 2 p. (V.L.); Huize Bergen 1951 11 juni gehoord (V.L. en S.B.); Craijenstein 1951 zang, 1958 30 maart en 19 april zang, Loyola 19 april zang, Zionsburg 1952 14 april, 1958 30 april zang (V.L.). St. Michielgestel, Beekvliet, waarschijnlijk van Vught komende zwervers: 1947 13 juni en van 7 nov. (3 ex.) tot 1948 5 maart (2 ex.), 1949 13 sept. tot 1950 30 jan. enz.; geen broedvogel (W. KNIPPEBERG). Op Zegewerp 1951 mei 1 ex. gezien (Th. JANSEN). — Liempde, de Geelders, 1952 enkele ex.; br.? (v. OIRSCHOT). — Berlicum, 1949 br. op Coudewater (M. RIBBELING); 1952 enkele malen gezien op de Wamberg, misschien br. (J. HOFFMAN). — Heeswijk, Kasteel, 1950 juni 1 ex., 1951 april 1 ex. (J.W.), 1952 25 april 1 p., 1955 16 april 1 p. (W.K.). — Esbeek, bij de Bokkenrijder op de Utrecht ieder jaar 1 p. (A.W.; 1957). — Eindhoven, Eckart 1947 „een van de weinige plaatsen, waar hier de Boomklever voorkomt” (J. DAAMS, In Weer en Wind 10, 33); Volgens med. K.N.N.V. afd. Eindhoven 1952 ontbrak de Boomklever waarschijnlijk als broedvogel in deze omgeving. — Aalst-Waalkre, Treeswijk, 1952 alleen herfst- en winterwaarnemingen; broeden betwijfeld (B. v. DOOREN). — Heeze, 1952 1 p. waargenomen in Kasteelbos, zeer zeldzaam in deze omgeving (B.v.D.), 1955 hier 20—27 mei gehoord (A. Baron VAN LIJNDEN). Heezerbos 1952 alleen herfst- en winterwaarnemingen; broeden betwijfeld (B.v.D.). — Helmond, Warande, 1951 26 december 1 ex.; zwerver? (W.K.). — De Rips, Stippelberg, 1957 29 april 4 ex. (W.K.). — Helenaveen, 1952 en 1955 br. langs Helenavaart (P. KNAPEN; hier ook waargenomen door prof. JANSSEN, Rolduc). Addenda: Helvoirt, 1952 24 juni 1 ex. in loofbossen langs spoorlijn (L. HENDRIX e.a.). — Drunen, 1957 1 p. tijdens broedseizoen in loofbossen ten N. van Roestelberg (A. VAN DIJK).

V. LANGENHOFF

In Memoriam Tsj. Gs. de Vries

In de nacht van 15 op 16 maart 1958 overleed te Leeuwarden, zijn geboorte- en woonplaats, op 79-jarige leeftijd Tsj. Gs. DE VRIES. Zijn heengaan kwam onverwachts en heeft zijn vrienden en kennissen daardoor des te meer getroffen. Hij plagt dikwijls te zeggen „een goede Fries is meestal verkouden”, zodat deze lichte ongesteldheid, waaraan hij, zonder ziek te zijn, enige dagen leed, niemand deed vermoeden, dat het ditmaal ernst zou zijn en het einde nabij. Tsjearde Geales DE VRIES werd op 12 maart 1879 te Leeuwarden geboren. Na aldaar de H.B.S. te hebben doorlopen, trad hij in dienst bij de Posterijen, Telegrafie en Telefonie (P.T.T.), eerst in Friesland en later geplaatst op het Hoofdkantoor te Amsterdam, waar hij opklom tot sous-chef van het Telegraafkantoor. Na zijn pensionering vestigde hij zich wederom in zijn geboortestad. Met hem is heengegaan een der meest bekwame oölogen van ons land, wiens kennis op dit gebied en wel zeer in het bijzonder van

de eieren der steltlopers en eenden, waaraan Friesland zo rijk is, door weinigen zal zijn overtroffen.

Zijn zorgvuldig behandelde en geborgen eiercollectie, omvatende $\pm$ 9000 stuks in ca 350 soorten, zowel uit Nederland als uit het overige palearctische gebied, bevindt zich sinds enige jaren in de verzameling van het Rijksmuseum van Natuurlijke Historie te Leiden. Het heeft hem zeker moeite gekost van dit, zijn levenswerk, te scheiden, doch o.i. is dit nu zo veilig mogelijk gesteld en zijn collectie goed geborgen voor de wetenschap, behouden, hetgeen van vele, wel is waar minder belangrijke particuliere eierverzamelingen in de loop der jaren in ons land bijeengebracht, niet kan worden gezegd. DE VRIES hield zijn kennis van de vogelwereld, meer in het bijzonder die van de eieren, niet onder de korenmaat. Regelmatig verzorgde hij in „Limosa”, van welk tijdschrift hij vele jaren redactielid was, de rubriek „Oö- en nidologische mededelingen”. In „De Nederlandsche Vogels” van Dr. C. EIJKMAN e.a. kwamen de locale en

vreemde namen en de rubriek „broedgegevens” voor zijn rekening. Van zijn hand verscheen in 1928 „Aves Frisicae (Lyst fen Fryske Fugelnammen)”, een werk, dat niet alleen uit ornithologisch, doch ook uit taalkundig oogpunt van betekenis is. Dit werk had een voorganger in de van zijn hand verschenen Lijst van Friesche Vogelnamen in Bijlage II (pp. 28—56) van de Verslagen en Mededelingen No. 6 (september 1909) van de Nederlandsche Ornithologische Vereeniging.

Als een Fries van de oude stempel toonde hij een warme belangstelling voor de Friese taal en al wat met de Friese kultuur verband hield. Talrijk waren dan ook de verenigingen op dit gebied, waarvan hij lid was en waaraan hij met woord en daad zijn steun verleende.

Wij mogen te dien aanzien verwijzen naar de herdenking van zijn overlijden in de Leeuwarder Courant van 17 maart en het Friesche Dagblad van 22 maart 1958.

Zijn kennis van de taal van zijn geboortestreek bleef niet hiertoe beperkt, doch strekte zich ook uit tot andere talen van de groep, waartoe het Fries behoort, o.a. Deens, Noors, Zweeds en het IJsslands, waardoor hij o.m. gemakkelijk kon kennisnemen van hetgeen in die talen op ornitho- en oölogisch gebied werd gepubliceerd.

Het spreekt haast van zelf, dat toen in het begin van deze eeuw de Nederlandse ornithologen en oölogen zich in een vereniging aansloten, de Nederlandsche Ornithologische Vereeniging. DE VRIES spoedig als lid hiervan toetrad en zo vonden wij voor het eerst zijn naam vermeld op de presentielijst van de vergadering dier vereniging van 30 oktober 1907. Tot zijn dood toe is hij lid van deze vereniging (thans afd. van de N.O.U.) gebleven.

Tot de Club van Nederlandsche Vogelkundigen trad hij eerst als lid toe in 1919 en maakte sinds 1927 deel uit van haar bestuur. Voor zijn verdiensten op het gebied van de Nederlandse oölogie werd DE VRIES, bij het bereiken van de 70-jarige leeftijd, in de vergadering van 21 mei 1949 benoemd tot Ere-lid der Club.

Persoonlijk kenden wij DE VRIES sinds 1919 en spoedig ontstond een vriendschap, welke wij tot zijn dood toe van hem hebben mogen ondervinden en hoog hebben gewaardeerd.

Het werd in zijn Amsterdamse jaren een gewoonte, dat wij hem jaarlijks in de Kerstdagen bezochten om de aanwinsten van zijn eiercollectie te bezichtigen en te bespreken. Menig prettig en leerzaam uur werd daaraan besteed.

Keurig waren de legsels, veilig in watten verpakt, geborgen in luxe houten sigarenkisten en kistjes, zorgvuldig door hem ontdaan van de opschriften. Soms kregen wij de indruk, dat, afgaande op de verpakking, kostbare stenen in de plaats van eieren zouden worden getoond. Trouwens DE VRIES was een secuur man en de spreuk „If it is worth to be done, it is worth to be done well” bracht hij steeds in toepassing.

Zijn verzameling, nauwgezet gedocumenteerd in zijn fraai en goed leesbaar handschrift, is van grote wetenschappelijke waarde, vooral ook door het grote aantal variaties in kleur en tekening der legsels van dezelfde vogelsoorten. Zij zal ongetwijfeld niet alleen de studie van de Nederlandse oölogie als zodanig ten goede komen, doch ook voor de vaststelling welke soorten destijds, nu en in de toekomst als inheemse broedvogels zijn aan te merken, van veel nut kunnen zijn.

DE VRIES was ook een prettige tochtgenoot op excursies en wij herinneren ons nog steeds met veel genoegen onze gezamenlijke tochten langs het Noord-Hollandse zeestrand, in Friesland en vooral die in de Limburgse en Noord-Brabantse Peel in 1923 en 1924 op zoek naar de Goudpluvier, dit relict uit de ijstijd, dat helaas tengevolge van de ontginning van zijn broedgebied als broedvogel uit ons land is verdwenen.

Wij zullen Tsjeard missen op onze vergaderingen, die hij ondanks het klimmen van zijn jaren en de verre reis tot het laatst toe, helder van geest, bleef bezoeken. Vergeten zullen wij hem niet. Hij ruste in vrede.

P. HENS.

Verslag van de huishoudelijke vergadering van de afdeling N.O.V. in het Botanisch Laboratorium te Utrecht op 25 januari 1958

Bij de opening van de vergadering door de voorzitter, Dr. BIERMAN, zijn een 70-tal leden en introducés aanwezig. Agendapunt is de verkiezing van een nieuw bestuurslid in de vacature, ontstaan door het overlijden van Dr. VAN KOERSVELD. De voorzitter deelt mede dat er vóór het overlijden van VAN KOERSVELD nog geen volgorde van aftreden van de bestuursleden was bepaald, dit is nu echter gebeurd en deze volgorde is: 1. JUNGE (1959). 2. VOOUS (1960). 3. BIERMAN (1961). 4. KLUYVER (1962). 5. het nieuw te verkiezen bestuurslid (1963). Verder wijst hij er op, dat het vorig jaar bij de verkiezing van het bestuur van de N.O.V. te weinig rekening is gehouden met de vervulling van het secretariaat. Hij is Dr. JUNGE zeer erkentelijk, dat deze in het afgelopen jaar het secretariaat op zich heeft willen nemen en dankt hem dat hij dit, naast zijn andere werk, heeft willen doen. Het is nu de bedoeling dat het nieuw te verkiezen bestuurslid met het secretariaat belast zal worden. Gelukkig heeft het bestuur Dr. A. C. PERDECK bereid gevonden deze vacature te vervullen. De vergadering hecht bij acclamatie zijn goedkeuring aan deze benoeming. Niets meer aan de orde zijnde sluit de voorzitter deze korte vergadering.

G. C. A. JUNGE

Varia

Belevenissen in de Camargue

door

M. J. TEKKE

(met 1 tekstfiguur)

3. Twee onverwachte ontmoetingen.

Het verhaal speelt wederom in begin juni 1956. Op onze zwerftocht door de Camargue waren wij twee maal terecht gekomen bij het vissersdorpje en kleine badplaats Les-Saintes-Maries-de-la-Mer aan de Middellandse Zee. Van hier loopt in oostelijke richting de